
PRZYCHODZENIE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w przychodzić).

sg G przychodzenia (2). ◇ D przychodzeniu (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII w. (z Cn) s.v. przyjsć.

1. *Przybywanie, zjawianie się w jakimś miejscu po pokonaniu jakiejś drogi (o ludziach) (2) :*

Przen: O mistycznym przychodzeniu człowieka do Boga lub o Jego poznawaniu [czyje do kogo] (1) :

A co fie też tknie znaiomości Bożey/ y przychodzenia onych przodkow náfzych do Bogá/ tedyciem [...] CzechRozm 23v.

a. *Wracanie (z wojskiem) (1) :*

Szereg: »wychodzenie i przychodzenie« = wyruszanie i powrót (1): á iákom ná on czás moc miał/ taką mam y theraz ku boiowániu y ku wychodzeniu y przychodzeniu [ad exeundum, et ingrediendum]. BibRadz Ios 14/11.

2. *Dochodzenie do czegoś, osiągnięcie [do czego] (1) :* Ktore [wykręty stron] gdyby fie godziło fędziemiu wykłádác/ lácno by fie vkazála drogá przychodzenia [via perveniendi] do prawdziwego wyroku. ModrzBaz 89v.

Cf PRZYCHODZIĆ

ALKa